

දේශගුණ විපර්යාස පිළිබඳ නිරික්ෂණ හා පූරෝකළන

ධනේෂ් විජුම්පෙරුම
dhaneshw@ymail.com

වර්තමාන ලෝකයේ වඩාත් බරපතල පාරිසරික ගැටලුව වන්නේ දේශගුණ විපර්යාස හා එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඇතිවිය හැකි බලපෑමිය. පසුගිය ගතවර්ෂයකට මදක් වැඩි කාලයක් තුළ සිදුව ඇති, නිරික්ෂණය කළ හැකි විවිධ ව්‍ය බලපෑම් මේ සඳහා සාධක වේ. එසේම අනාගත දේශගුණ වෙනස්වීම කෙබඳ යන්න හඳුනාගැනීමට හා ඒ සඳහා අනුහුරුවීමට හා බලපෑම් අවමකිරීමට ගන්නා පියවර සඳහා අනාගතයේ ඇති විය හැකි උෂ්ණත්වය ඉහළ යැම කෙතරම් වේද යන පූරෝකළන වැදගත් වේ.

විද්‍යාත්මක පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දේශගුණ විපර්යාස පිළිබඳ මිනිසුන් සතු විද්‍යාත්මක දැනුම මේ වන විට සැලකිය යුතු තරම් වර්ධනය වේ ඇත. මේ නිසා, ලෝකයේ උෂ්ණත්වය ඉහළ ගොස් ඇති හා ඉහළ යා හැකි ප්‍රමාණය වැනි ඉතා වැදගත් බලපෑම් සම්බන්ධව වඩා වැඩි අවබෝධයක් අද වන විට තිබේ. මේ පිළිබඳව වඩාත් පැහැදිලි දත්ත ඇතුළත් වන්නේ දේශගුණ විපර්යාස පිළිබඳ අන්තර් ආණ්ඩු මණ්ඩලය (IPCC) විසින් තිකුත් කර ඇති දේශගුණ ඇගැයීම් වාර්තාවලය.

නිරික්ෂණය කර ඇති වෙනස් වීම්

මේ වන විට දේශගුණ විපර්යාස ඇති වෙමින් පවත්නා කරුණක් බව පැහැදිලිය. ඒ සඳහා මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාකාරිත්වය හේතුවන බවට ද සැකයක් නොමැත. එවැන්නක් සිදු වන්නේ නැත යනුවෙන් පැවසීමට හෝ එය අමතක කර කටයුතු කිරීමට හෝ තවදුරටත් කිසිදු වගකිවයුතු පාර්ශ්වයකට නොහැකිය. දේශගුණ සංශෝධනය මේ වන විට ක්‍රමයෙන් අනිතයට එකතුවෙමින් පවතින්නකි.

මේ වන විට නිරික්ෂණය කර ඇති සාධක දේශගුණ විපර්යාස සඳහා ප්‍රබල සාක්ෂියකි. වඩා නිරවද්‍ය උෂ්ණත්ව මිණුම් ලබාගෙන ඇති කාලයේ සිට අද දක්වා වූ කාලය ඇතුළත ඇති වී තිබෙන උෂ්ණත්වය පිළිබඳ වෙනස්වීම් මේ අතරින් ප්‍රමුඛය. පස්වැනි දේශගුණ ඇගැයීමේ පළමු වාර්තාවට අනුව 1880 හා 2012 අතර කාලයේදී ලෝකයේ සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වය (හොමික හා සාගර මතුපිට උෂ්ණත්වය) ඉහළ ගොස් ඇති ප්‍රමාණය සෙල්සියස් අංශක 0.85ක් පමණ වේ.

දේශගුණ විපර්යාස හා සම්බන්ධව අවධානයට යොමුව ඇති තවත් සාධකයක් වන්නේ ලෝකයේ මුහුදු මට්ටම ඉහළ ගොස් ඇති ප්‍රමාණයයි. පස්වැනි ඇගැයීම් වාර්තාවට අනුව 1900-2010 අතර කාලයේදී ලෝකයේ සාමාන්‍ය මුහුදු මට්ටම සෙන්ටීම්ටර් 19කින් පමණ ඉහළ ගොස් තිබේ. එසේම මැත කාලයේදී මුහුදු මට්ටම ඉහළ යැමේ වෙශය ක්‍රමයෙන් ඉහළ ගොස් තිබේ. මේ වන විට නිරික්ෂණය කර ඇති මුහුදු මට්ටම ඉහළ යැමෙන් 70%ක් පමණ ප්‍රමාණයකට හේතුව ග්ලැසියර දියුවීම හා සාගර ජලයේ තාප ප්‍රසාරණය ආගුණයෙන් පැහැදිලි කළ හැකිය.

අනාගත පූරෝකළන

අනාගතයේ ඇතිවිය හැකි දේශගුණ විපර්යාස කෙබඳ වේද යන්නෙහි ඇති වැදගත්කම පෙර සඳහන් කර ඇත. පහත සඳහන් වැඩුව සකස් කර ඇත්තේ 2001, 2007 හා 2013 වර්ෂයේදී ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති

තෙවන, සිවුවන හා පස්වන දේශගුණ අගැයීම් වාර්තාවල ඇතුළත් වන පුරෝකථන මතය. මේ එක් එක් ඇගැයීම් වාර්තාවල ඇතුළත් පුරෝකථනවල යම් යම් වෙනස්කම් දකිය හැක්කේ අදාළ ඇගැයීම් වාර්තා පැවැත්වන කාලය අතර සිදුව ඇති විද්‍යාත්මක පරෝකෘතිවල දත්ත මගින් අදාළ කරුණු සම්බන්ධව ඇති දැනුම ඉහළ යැම හේතුවෙනි.

පලමු වගුව: 2100 වර්ෂය සඳහා වූ දේශගුණ පුරෝකථන වෙනස් වූ ආකාරය

පුරෝකථනය	තෙවැනි ඇගැයීම (2001)	සිවුවනි ඇගැයීම (2007)	පස්වනි ඇගැයීම (2013)
සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වය ඉහළ යා හැකි පරාසය (2100 වන විට)	1.4 - 5.8 °C	1.1 - 6.4 °C	0.3 - 4.8 °C
මුහුදු මට්ටම ඉහළ යා හැකි පරාසය (2100 වන විට)	09 - 88 cm	8 - 59 cm	26 - 82 cm

(සටහන: මේ අගයයන් දක්වා ඇත්තේ 1986-2005 අගයට සාපේක්ෂවය)

මේ වගුවේදී උෂ්ණත්වය හා මුහුදු මට්ටම ඉහළ යැම පිළිබඳ පුරෝකථන දක්වා ඇත්තේ කිසියම් පරාසයක් ලෙසය. මේ පරාසයක් සමන්විත වන්නේ අනාගතයේදී ඇති විය හැකි යැයි අපේක්ෂා කරන තත්ත්ව පිළිබඳ සංසිද්ධි කිහිපයක් මතය. සරලව පවසන්නේ නම්, මේ සංසිද්ධි තිරමාණය කර ඇත්තේ දේශගුණ විපර්යාසවලට බලපාන පියවර අදාළ කරගනිමිනි. තිදුෂුනක් ලෙස ගතහොත්, උෂ්ණත්වයේ අවම වර්ධනයක් අපේක්ෂා කළ හැකි සංසිද්ධියේදී මිනිසුන් මේ ගැටලුව පිළිබඳ සාධනීය ආකාරයෙන් කටයුතු කරනු ලැබේ. අනෙක් අතට, උෂ්ණත්වය ඉහළ යැමේ උපරිම අගය අපේක්ෂා කරන්නේ කිසිදු පියවරක් මේ පිළිබඳව නොගෙන වර්තමාන ආකාරයෙන්ම කටයුතු කරන්නේ නම් යනුවෙන් පැවසිය හැකිය. මේ එක් එක් සංසිද්ධිය සඳහා යම් පරාසයක් ගණනය කරනු ලබන අතර, ඉහත වගුවේ දැක්වෙන්නේ අදාළ සංසිද්ධිවල පරාස සියල්ලේ අවම හා උපරිම අගයයි. මේ හැර ඒ එක් එක් සංසිද්ධිය සඳහා සාමාන්‍ය අගයක් ද ගණනය කරනු ලැබේ.

කෙසේ වෙතත්, මේ දක්වා නිකුත් කර ඇති විවිධ ඇගැයීම් වාර්තාවල යොදාගෙන ඇති සංසිද්ධි එකිනෙකින් වෙනස් විය හැකිය. අනාගත දේශගුණ බලපෑම් පිළිබඳව අප සතු හොඳම දැනුම වන්නේ මේ දත්ත පරාසයයි.

වඩාත් යාවත්කාලීන වූ දත්ත සහිත පස්වනි ඇගැයීම් වාර්තාවේ ඇතුළත් දේශගුණ සංසිද්ධි හතර තීරණය කර ඇත්තේ 2100 වර්ෂය වන විට පවතිනු ඇතැයි අපේක්ෂා සමස්ත විකිරණ බලපෑම (radiative forcing - පාලීවියට පතිත වන හා පාලීවියෙන් පිටතට විකිරණය වන බලශක්තියේ වෙනස) මතය. එය තීරණය වන්නේ දේශගුණ විපර්යාස අවම කිරීමට පියවර ගැනීම, ස්ථාවර මට්ටමකට පැමිණීම හා අධික හරිතාගාර වායු විමෝචන පවත්නා තත්ත්ව වන තත්ත්ව මතය. එසේම මේ සංසිද්ධිවලදී ලෝකයේ වායුගෝලයේ පවතිනු ඇතැයි සිතන කාබන් ඔයෙක්සයිඩ් හා අනෙක් හරිතාගාර වායු සාන්දුණු ද ගණනය කර ඇත. මේ සංසිද්ධි හතර හා ඒ අනුව වන උෂ්ණත්ව පුරෝකථන දෙවන වගුවේ දැක්වේ.

දෙවන වගුව: දේශගුණ සංසිද්ධිය හා පූරෝක්තිතය

සංසිද්ධිය	පමණක විකිරණ බලපෑම (radiative forcing) වර්ග තීටරයට වොටි	2100දී පවතිනු ඇතැයි අපේක්ෂිත CO ₂ සාන්දුණය	උෂේණත්වය ඉහළ යැම (2100 වන විට)
RCP 2.6	2.6	421ppm	0.3 - 1.7 °C
RCP 4.5	4.5	538ppm	1.1 - 2.6 °C
RCP 6.0	6.0	670ppm	1.4 - 3.1 °C
RCP 8.5	8.5	936ppm	2.6 - 4.8 °C

සෙල්සියස් අංශක 2 ඉක්තමවයි?

වර්තමානයේ සිදුවෙමින් පවත්නා මිහිතලය උණුසුම්වීම හමුවේ ලෝකයේ සාමාන්‍ය උෂේණත්වය ක්‍රමයෙන් ඉහළ යමින් තිබේ. ලෝකයේ උෂේණත්වය පූර්ව කාර්මික අවධියේ පැවැති අගයට වඩා සෙල්සියස් අංශක දෙකක සීමාව ඉක්මවුවහොත් බරපතල බලපෑම් ඇති විය හැකි බව විද්‍යාත්මකව පෙන්වාදුන්නේ කළකට ඉහතදීය. සෙල්සියස් අංශක දෙකකට වඩා උෂේණත්වය ඉහළ යා නොදීමේ ඉලක්කය 2009 වර්ෂයේදී කේපන්නේගත් හිදී පැවැති දේශගුණ සමුළුවේදී ලෝකය එකත වූ කරුණකි. එහත් මේ වන විට පෙනෙන්නට ඇති ආකාරයට නම් සෙල්සියස් අංශක දෙක ඉක්මවීම වැළැක්විය නොහැකි කරුණක් බව පෙනේ.

පූර්ව කාර්මික අවධියේදී හෙවත් 18 වන සියවස මැදිහාගයේදී පමණ පාලීව වායුගෝලයේ පැවැති කාබන් බිජාක්සයිඩ් සාන්දුණය මිලියනයකට කොටස් 278ක් (278ppm) පමණ වූ බව සැලකේ. 2012 වර්ෂය අවසන් වන විට වායුගෝලයේ කාබන් බිජාක්සයිඩ් සාන්දුණය පැවතියේ 393.1 ප්‍රමාණයේය. ඒ අනුව කාර්මිකකරණයෙන් පසුව ගෙවී ගොස් ඇති කාලයේදී මේ ප්‍රමාණය 41%කින් පමණ ඉහළ ගොස් ඇත. එසේම තවත් හරිතාගාර වායුද වායුගෝලයේ ඇති බව සැලකු විට, වර්තමාන තත්ත්වය අනුව ලෝකයේ උෂේණත්වය ඉහළ යැම අංශක දෙකේ සීමාව ඉක්මවා යනු ඇති බව පැහැදිලිය.

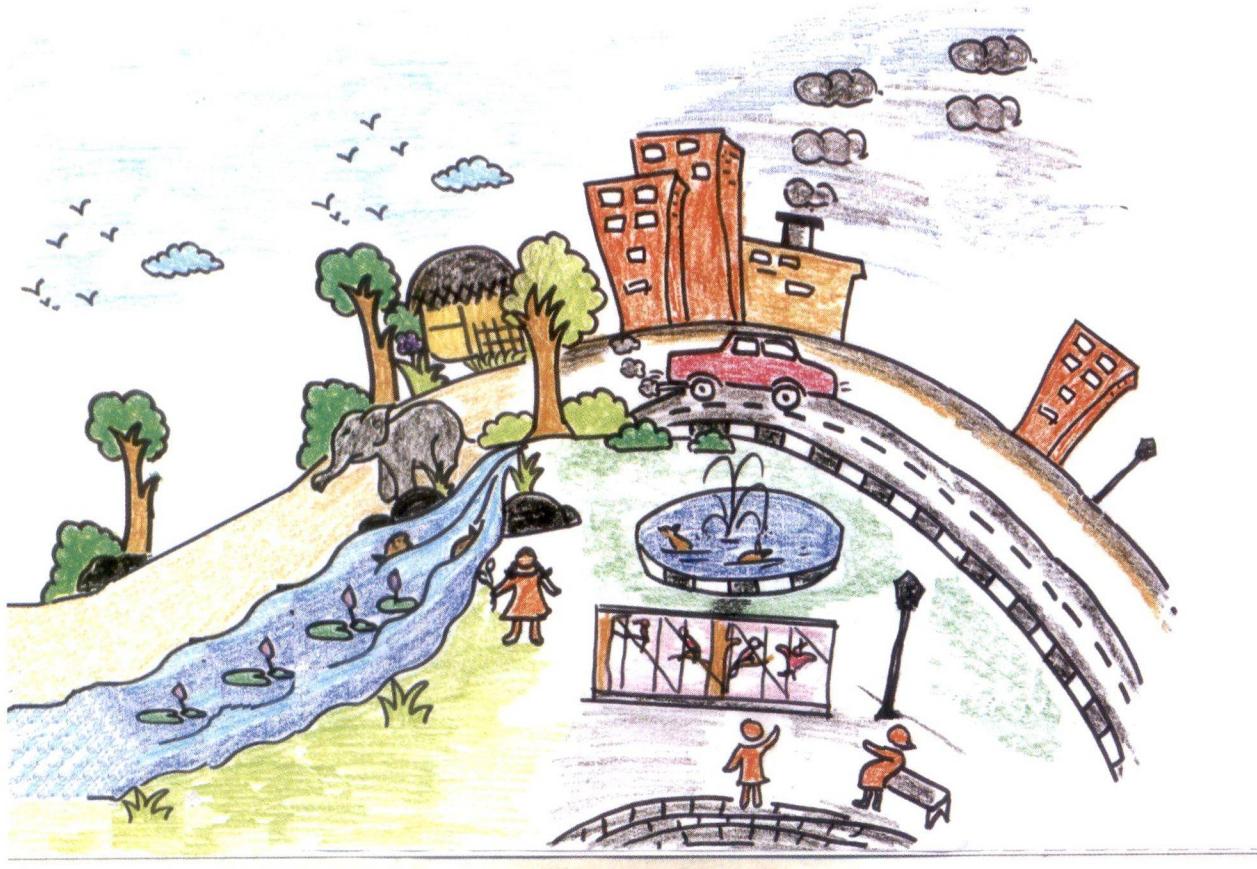
බොහෝ කාලයක් තිස්සේ යම් මතනේදයක් පැවැති කරුණක් වූයේ මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය හේතුවෙන් සිදුවන හරිතාගාර ආවරණ ක්‍රියාවලිය නිසා මිහිතලය උණුසුම් වෙමින් ඇති බවය. එහත් දේශගුණ ඇගැයීම් වාර්තා අනුව මේ වන විට විවාදයක් තැනි තරමිය. පස්වැති දේශගුණ ඇගැයීම් වාර්තාවෙන් මේ සම්බන්ධය තවදුරටත් තහවුරු කර ඇත. 1951 සිට 2010 දක්වා වූ කාලයේදී ලෝකයේ දැකිය හැකි උෂේණත්වය ඉහළ යැම සඳහා මිනිසාගේ ක්‍රියාකාරකම (හරිතාගාර වායු තිකුන් කිරීම හා වෙනත් මානව බලපෑම් ඇතුළුව) බලපා ඇති බව 'අතිශයින් වියහැකි' (extremely likely - සියයට 95% ක් පමණ විශ්වාසයක්) සිදුවීමක් බව මේ වාර්තාවේ දක්වේ. මේ මානව බලපෑම් 'විය හැකි' (likely - 66% ක් අවස්ථාවක් ඇති) සිදුවීමක් සේ තෙවන දේශගුණ ඇගැයීමේ(2001) දක්වුණු අතර, සිදුවන දේශගුණ ඇගැයීමේ(2007) එය 'බොහෝදාරට විය හැකි'(very likely - 90%ක අවස්ථාවක් ඇති බව) සිදුවීමක් ලෙස පෙන්වාදී තිබේ.

සටහන:

දේශගුණ ඇගැයීම් වාර්තා: දේශගුණ විපර්යාස පිළිබඳ අන්තර්ජාල් මණ්ඩලය (Intergovernmental Panel on Climate Change) විසින් ලේකයේ දේශගුණ විපර්යාසය පිළිබඳව කළුන් කළ ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන වාර්තා පෙළක් දේශගුණ ඇගැයීම් වාර්තා (Assessment Report) ලෙස හැඳින්වේ. මේ වාර්තාවල අරමුණ වන්නේ දේශගුණ විපර්යාස පිළිබඳ තීරණ ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය විද්‍යාත්මක තොරතුරු ඇගැයීම හා එමගින් ලේකයේ රටවලට අවශ්‍ය මග පෙන්වීම සැලසීම සේ දක්විය හැකිය. මේ දක්වා කාලය ඇතුළත මෙවැනි වාර්තා හතරක් (1990, 1995, 2001 හා 2007) ප්‍රකාශයට පත් කර ඇත. 2013/2014 වර්ෂයේදී පළ කරනු ලබන පස්වැනි වාර්තාවේ කොටස් මේ වන විට පළ කෙරෙමින් හෝ අවසන් වෙමින් පවතී.

මේ වාර්තා සකස් කරනු ලබන්නේ අදාළ කාලය වන විට මේ විෂය සම්බන්ධව ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති පර්යේෂණ වාර්තා ආගුයෙනි. තුන්වැනි ඇගැයීමේ සිට ක්‍රියාකාරී කණ්ඩායම් තුනක් මගින් සකස් කරන ප්‍රධාන වාර්තා තුනක් හා සංකීර්ණ වාර්තාවන් යනුවෙන් වෙළිම හතරක් මේ ඇගැයීම වාර්තාවකට අතුළත්ය. එහි පළමු වාර්තාව දේශගුණ විපර්යාසයේ හෝතික විද්‍යාත්මක පදනම නම් වේ. දෙවැනි වාර්තාවේදී අවධානයට ලක් වන්නේ බලපෑම්, අනුහුරුවීම හා අවදානම පිළිබඳය. තුන්වැනි වාර්තාව දේශගුණ විපර්යාසය අවම කිරීම පිළිබඳය. මේ වාර්තා www.ipcc.ch/report/ar5 වෙති අඩවියෙන් ලබාගත හැකිය.

චි. ජී. කලනි වාමිකා ජයරත්න
රාජ්‍ය කළමනාකරණ සභකාර II
පරිසර හා පුනර්ජනනීය බලශක්ති අමාත්‍යාංශය

